

Sociale Raad Tilburg

Sociale Raad Tilburg
Spoorlaan 444
5038 CH Tilburg

Tilburg, 10 maart 2022

Beste lezer,

“Ik ben maar een nummer...”
“Ik heb wel 80x mijn verhaal moeten vertellen...”
“Ik voel me alleen gelaten met mijn probleem...”

Wachttijden, wachtlijsten, wachten... Het moet anders, dat gevoel leeft sterk: bij ons maar ook bij onze gesprekspartners en anderen die wij spreken. De Sociale Raad Tilburg wil dit graag weer voor het voetlicht brengen.

Graag willen wij de infographic “Jongeren en wachttijden” met u delen. In dit begeleidend schrijven vindt u een korte toelichting op de infographic en het proces dat hieraan vooraf is gegaan. Tevens delen wij een aantal inzichten die kansen bieden om het systeem voor jongeren te verbeteren.

De Sociale Raad Tilburg gaat in gesprek met inwoners om naar hen te luisteren en te horen hoe hun leven eruit ziet. Daarbij gaat onze aandacht vooral uit naar mensen in kwetsbare posities.

De afgelopen negen maanden hebben we met jongeren, ouders, jongerenwerkers, medewerkers van zorgorganisaties en beleidsmedewerkers van de gemeente gesproken over wachtlijsten en wachttijden. Dat leverde veel zorgelijke verhalen op van en over jongeren die te lang moeten wachten op passende hulpverlening. Deze problemen willen we zichtbaar maken. Eerder, in 2017, heeft de Sociale Raad Tilburg hierover het ongevraagde advies “Meer lef gewenst”¹ uitgebracht.

De verhalen bleken omvangrijker dan enkel de wachttijden en wachtlijsten. Het is waardevolle informatie die we graag delen om van te leren en om de hulp aan jongeren te verbeteren. Dit hebben we verwerkt in bijgevoegde infographic. Het perspectief van jongeren staat centraal: wat zijn hun ervaringen, wat komen zij tegen in het systeem als zij een hulpvraag hebben en wat is er nodig om jongeren écht centraal te stellen?

In de infographic wordt misschien voor velen van u niets nieuws verteld en ook wij hebben helaas niet “de gouden oplossing”. Met de infographic willen we echter wel nogmaals de hoge urgentie benadrukken: jongeren en gezinnen zitten in de knoop en zij hebben hulp nodig om te komen tot een oplossing.

De centrale vraag die voor ons uit deze gesprekken naar voren komt, is: “Hoe kunnen we jongeren nu écht centraal stellen?”. Op deze vraag is geen eenvoudig antwoord te geven. Opnieuw werd duidelijk dat de keten verstopt zit. De oplossing is niet gelegen in één schakel van de keten maar zit in het systeem dat wij gebouwd hebben.

¹ [SRT-brochure “Meer lef gewenst: aan de slag met problemen in de hulp aan jeugd” \(2017\)](#)

De gesprekken met onze gesprekspartners hebben een aantal inzichten opgeleverd die wij hier nadrukkelijk benoemen als kansen om het systeem voor jongeren te verbeteren. Wij denken dat deze concrete stappen realiseerbaar zijn en tot betekenisvolle verbetering zullen leiden.

Drie inzichten en kansen om jongeren écht centraal te stellen

1. Geen jongere zonder maatje

De vraag om een maatje is groot onder jongeren. Iemand die met hen optrekt, er voor hen is en hen steunt als er problemen of vragen zijn, ook buiten kantooruren. Hier is al veel over gesproken maar tot nu toe is dit niet echt van de grond gekomen.

Daarom willen wij dat de Toegang Tilburg erkenning geeft aan de positie van een maatje, alert is of een jongere een steunfiguur heeft en indien nodig een jongere helpt er één te vinden.

2. “Track & trace”

Jongeren en/of ouders met een hulpvraag geven aan dat zij wachten maar geen idee hebben waarop zij aan het wachten zijn. Ze overzien de keten niet en weten ook niet waar ergens in die keten zij zich bevinden. Goed geïnformeerd worden en weten hoe het traject eruit ziet, lijkt ons een vanzelfsprekendheid. Daarom pleiten wij voor het inrichten van een “track & trace”-systeem voor de hulpvraag zodat jongeren/ouders altijd kunnen zien waar zij zich op dat moment in het proces bevinden. Dit draagt ook bij aan transparantie en helpt betrokken partijen inzicht te geven in de al genomen stappen.

3. Ketenoverleg: zorgvraag van jongeren centraal

Jongeren hebben niets te kiezen. Als ze hulp nodig hebben, zullen ze de keten moeten doorlopen. Organisaties moeten zich realiseren dat ieder van hen een klein stukje van die keten is. Ook al zouden het relatief korte wachttijden zijn voor elke organisatie afzonderlijk, bij de jongeren stapelen deze zich. Daarom moet de focus liggen op de keten en wat er opgelost moet worden.

Organiseer dus een regulier ketenoverleg met als doel een systeem te bouwen rondom de jongeren: stel de zorgvraag van jongeren centraal en organiseer het traject om de jongeren heen.

Tot slot

De gemeente Tilburg is bezig met de nieuwe inkoop en reorganisatie van het zorgaanbod, normalisering en een andere positionering van de Toegang in de keten. Vanwege de zeer pijnlijke misstanden bij begeleid wonen Wmo en jeugdzorg zijn publiek en politiek – terecht – nu extra alert op wat er gaat veranderen. Het feit dat het ‘hele systeem’ in deze periode tegen het licht wordt gehouden, biedt kansen om concreet zaken zodanig te veranderen dat het voor jongeren (en voor alle inwoners met een zorgvraag) nu beter geregeld wordt. We hopen dat onze drie voorstellen dus de aandacht krijgen die ze verdienen – omwille van betere zorg voor de jongeren.

Hoogachtend,
Namens de Sociale Raad Tilburg,

Dion van den Berg,
Voorzitter Sociale Raad Tilburg